Thoát khỏi sự sợ hãi:
Tạo không gian an toàn cho thanh niên đồng tính, lưỡng tính và chuyển giới (LGBT)

Mặc dù gần đây có những tiến bộ về mặt pháp lý và xã hội nhưng những người đồng tính nam, nữ, người lưỡng tính và chuyển giới (LGBT) tiếp tục phải đối mặt với sự kì thị và bất bình đẳng trên thế giới. Đặc biệt, thanh niên LGBT phải đối mặt với nạn phân biệt đối xử, quấy rối và bạo lực trong cộng đồng của họ, ở trường học cũng như tại nhà. Hầu hết những người sống trong cộng đồng này đều phải chấp nhận sống chung với sự sợ hãi.

Tại Mỹ, nhiều tổ chức cơ sở đã được thiết lập nhằm chống lại những định kiến, giáo dục cộng đồng và đảm bảo sự an toàn và hạnh phúc của thanh niên trong cộng đồng LGBT.

Hỗ trợ thanh niên

Aram Vartian, một nhà quay phim đến từ khu vực Washington, khi còn là thiếu niên đã đấu tranh với xu hướng tính dục của mình và nỗi sợ hãi bị gia đình và bạn bè từ bỏ. Anh nói: "Khi tôi 14 tuổi mọi chuyện trở nên thực sự rõ ràng — khi tôi bắt đầu đi về nhà và khóc, khi tôi thực sự đang tìm kiếm một lối thoát cho sự bế tắc của bản thân".

Vartian đã tìm thấy sự hỗ trợ tại Liên hiệp Hỗ trợ Thanh niên Đồng tính thiểu số (SMYAL), một tổ chức phi lợi nhuận cung cấp các hoạt động ngoại khóa, hỗ trợ các nhóm và mang lại cơ hội phát triển khả năng lãnh đạo cho thanh thiếu niên LGBT.

Anh nói: "Trước đây tôi chưa từng đến nơi nào mà cảm thấy an toàn. Chưa có một lần nào trước đó khi tôi bước vào một căn phòng có những đứa trẻ khác và tất cả bọn họ đều chạy ùa lại với tôi — tất cả mọi người đều vui khi tôi ở đó".

Các thành viên của PFLAG diễu hành với biểu ngữ trong cuộc diễu hành PrideFest 2005 ở St Louis. (© AP Images/

Andrew Barnett, Giám đốc điều hành của SMYAL nói: "Quá trình chấp nhận xu hướng tính dục có thể rất cô đơn". Các tổ chức như SMYAL đã tạo cơ hội cho các thanh niên LGBT gặp gỡ những người đang phải đối mặt với những thách thức giống mình.

Theo Barnett, "những thanh niên LGBT gặp nhiều gian khổ đáng kể, làm giảm khả năng phát triển thành những người lớn khỏe mạnh, hạnh phúc và là những thành viên hữu ích của xã hội". Họ phải đối mặt với nguy cơ thực sự dưới các hình thức "quấy rối, trù dập, bạo lực" cũng như "tổn thương tình cảm do bị gia đình từ bỏ".

Vì vậy, Barnett cho rằng việc tiếp cận được những không gian an toàn — nơi mà thanh niên LGBT "có thể tự do thể hiện xu hướng tính dục, bản sắc giới tính cũng như tất cả các khía cạnh về cuộc sống của mình mà không hề sợ hãi" — là rất quan trọng đối với sự phát triển đúng đắn.

Vartian đồng tình: "Nỗi sợ hãi đang đè nặng và nếu không có sự an toàn, không có một nơi mà bọn trẻ có thể tới và cảm thấy thoải mái, có thể là

chính mình thì chúng không thể trưởng thành được".

Giáo dục cộng đồng

Giống như Vartian, Elysha Valera, giảng viên cao cấp tại Đại học Maryland đã đấu tranh để chấp nhận giới tính của mình khi còn là thiếu niên, cô nói: "Vào thời điểm đó tôi đã ở một nơi rất tăm tối trong cuộc đời tôi".

"Tôi thực sự không biết làm thế nào để nói cho ai đó biết. Tôi viết nhật ký và đó là cách tôi trút tất cả những suy nghĩ và mọi cảm giác tuyệt vọng của mình vào đó".Valera chia sẻ.

Mặc dù khi đi học đại học, Valera đã tìm thấy không gian an toàn của mình tại Trung tâm Bình đẳng LGBT của trường. "Đó là nơi tôi tìm thấy nhóm bạn bè — những người có thể cảm thông cho tôi".

Tiến sĩ Luke S. Jensen, Giám đốc trung tâm cho biết: "Có được một không gian an toàn cho tôi biết rằng tôi có thể là chính mình, tôi có thể nói về bất cứ điều gì tôi cần nói, và nếu có vấn đề gì, tôi có thể tìm kiếm sự giúp đỡ và giải quyết nó".

Một người đàn ông hôn gió khán giả trong cuộc diễu hành Gay Pride Parade hàng năm của New York năm 2009. (© AP Images/Seth Wenig)

Trung tâm hoạt động như một địa chỉ kết nối các sinh viên LGBT với các nguồn lực họ cần trong khuôn viên trường. Jensen nói: "Chúng tôi cũng cố gắng thúc đẩy cộng đồng và khuyến khích vai trò lãnh đạo, bởi chúng tôi muốn học sinh của mình học cách bênh vực cho bản thân họ và cho những người khác".

Valera đã trở thành một người ủng hộ bằng cách sản xuất và đạo diễn chương trình *Độc thoại Đồng tính*, đây là chuỗi các buổi biểu diễn về các hoạt động gần gũi trong cuộc sống, giải quyết các thách thức về việc chấp nhận giới tính và sống như một người LGBT. "Chúng tôi đã đạt được rất nhiều tiến bộ ở Mỹ, nhưng chúng tôi vẫn còn phải trải qua một chặng đường dài. Đã có những nhu cầu như thế để người dân lắng nghe những câu chuyện của chúng tôi", cô nói.

Chương trình *Độc thoại* là một cú hích đối với cộng đồng — và với cha mẹ của Valera. Mặc dù ban đầu họ khó chịu với xu hướng tính dục của Valera, nhưng sau đó họ đã thể hiện sự ủng hộ bằng cách tham dự các buổi biểu diễn. "Tôi cược là vào giây phút nào đó cha tôi có thể cũng đã khóc", cô nói.

Ủng hộ để thay đổi

Joubert X. Glover, sinh viên mới tốt nghiệp của Viện Công nghệ Massachusetts, đã không được may mắn như vậy. Anh đã vật lộn trong nhiều tháng về cách để thừa nhận giới tính với cha mẹ mình.

Cuối cùng khi anh lấy hết can đảm thổ lộ cho cha mẹ biết, họ đã rất tức giận. Họ bắt anh phải "chọn" một lối sống khác và tạm thời cho anh thôi học. Anh đã rất đau khổ. "Chính là Bố và Mẹ, và lẽ ra bố mẹ cần ở bên cạnh bạn", anh nói.

Glover quay sang G@MIT, một tổ chức LGBT trong khuôn viên trường, nhằm tìm kiếm sự giúp đỡ. "Tôi có thể ở đó, tôi có thể nói chuyện với những người khác, và tôi có thể nói, 'Bạn biết không? Hôm nay tôi cảm thấy không khỏe', và không bị đánh giá. Không gian an toàn của tôi còn là những người bạn tại nơi làm việc, và cả những người thầy của tôi".

Anh đã dồn mọi sức lực của mình để trở thành một người ủng hộ cho sự thay đổi và đã phát triển các kỹ năng lãnh đạo của mình tại một trại hè năm ngày dành cho thanh niên LGBT được tài trợ bởi Pride Campus, một tổ chức phi lợi nhuận. "Đó là một trải nghiệm tuyệt vời. Tôi đã học được rất nhiều điều về con người; và học được rất nhiều về chính bản thân mình", anh nói.

"Tôi muốn cố gắng giúp đỡ những người khác ... biết rằng họ được yêu thương và được chăm sóc trước, trong và sau toàn bộ quá trình này", Glover nói.

Cha mẹ anh vẫn không ủng hộ nhưng anh vẫn nuôi hy vọng. Anh nói: "Chúng tôi bò, sau đó đi bộ, và rồi chúng tôi chạy. Tôi đang bước đi. Có thể là chạy bộ".

Trao quyền cho gia đình

"Những nỗi đau mà nhiều thành viên trong gia đình đang đối mặt là rất phổ biến", ông Jody Huckaby, giám đốc điều hành của tổ chức Phụ huynh, Gia đình và Bạn bè của Người Đồng tính nữ và Đồng tính nam (PFLAG) nói.

"Đối với một số phụ huynh, lần đầu tiên khi họ bước qua các cánh cửa của phân hội PFLAG, đó thực sự là một nơi an toàn để trò chuyện một cách trung thực và cởi mở về những khó khăn mà họ đang phải đối mặt với thực tế rằng họ có một người thân là LGBT. Đối với chúng tôi, 'không gian an toàn' được định nghĩa thực sự là một nơi cho tất cả mọi người trong gia đình đến và nói chuyện về những vấn đề này", ông nói.

Một người phụ nữ vẫy cờ tại cuộc diễu hành Gay Pride Parade của Thành phố New York năm 2009. Hoạt động đánh dấu kỷ niệm lần thứ 40 cuộc bạo loạn Stonewall, một chuỗi các cuộc nổi dậy chống lại cuộc bố ráp của cảnh sát vào một quán rượu đồng tính ở Làng Greenwich, sau đó đã trở thành sự kiện đánh dấu sự bắt đầu của phong trào đòi quyền cho người LGBT. (© AP Images/Seth Wenig)

Một giáo viên tại Thành phố New York đã thành lập PFLAG vào năm 1972 sau khi con trai của bà bị đánh đập vì là người đồng tính. Ngày nay, tổ chức phi lợi nhuận này có hơn 350 phân hội ở Mỹ và ở nước ngoài. "Chúng tôi cũng đã giúp đỡ để thiết lập các tổ chức giống như PFLAG trên khắp các châu lục trên thế giới — ", Huckaby nói. Các chương trình tập trung vào việc hỗ trợ các gia đình, giáo dục cộng đồng và vận động để thay đổi.

"Các bậc phụ huynh, các thành viên trong gia đình và những người bạn dị tính có tiếng nói mạnh mẽ nhất trong phong trào. Nếu có ai đó sẵn sàng đứng lên và tạo ra sự khác biệt thì mọi thứ đều có thể", Huckaby nói.

Củng cố các giá trị

Cuối cùng, Huckaby nói: "PFLAG thể hiện tốt nhất các giá trị Mỹ — và đó chính là những giá trị gia đình. Điều gì tạo ra các cộng đồng vững mạnh? Đó chính là gia đình vững mạnh".

Barnett đồng ý. SMYAL đang "giúp đỡ để khiến lời hứa của Mỹ trở thành sự thật" và đấu tranh cho một tương lai trong đó "tất cả chúng ta đều có cơ hội bình đẳng theo đuổi ước mơ của mình".

"Mọi người cần được sống mà không thấy sợ hãi", Huckaby nói. Tuy nhiên, đối với thanh niên LGBT trên toàn thế giới, "sợ hãi là một phần trong cuộc sống hàng ngày của họ. Đó là nỗi sợ khi bị cha mẹ phát hiện ra rằng họ là người không giống ai. Đó là nỗi sợ bị từ bỏ. Đó là nỗi sợ bị đẩy ra khỏi nhà và phải sống trên đường phố. Đối với các bậc phụ huynh, đó là nỗi sợ bị các đồng nghiệp xa cách. Đó là nỗi sợ ở nơi làm việc ... rằng họ không thể thoải mái nói chuyện về sự thật rằng họ có đứa con bị đồng tính, lưỡng tính hoặc là người chuyển giới. Chúng ta có nghĩa vụ phải nói chuyện một cách cởi mở và trung thực về cảm giác khi sống trong sợ hãi, và làm tất cả những gì chúng ta có thể để xóa bỏ những nỗi sợ hãi đó".

Những người tham dự cầm bóng bay tạo thành hình cầu vồng trong lễ diễu hành thường niên Gay Pride Parade lần thứ 42 của Thành phố San Francisco năm 2012. (© AP Images/Noah Berger)

Tuy nhiên Huckaby lưu ý, "chỉ vì bạn vượt qua luật lệ không có nghĩa là vấn đề đã rời xa". Thật vậy, theo Jensen, sự khoan dung giản đơn là quan trọng, nhưng "nó chỉ nên là một trạm dừng trên con đường dẫn đến ... sự hòa nhập, sự hỗ trợ, sự chấp nhận và khẳng định đầy đủ".

Trong khi đó, Vartian chỉ ra rằng các tổ chức địa phương, quốc gia và trong khuôn viên trường học mang tính quyết định. "Có những người đang ở đó, họ muốn tiếp cận và giúp bạn cảm thấy an toàn. Bạn chỉ cần đến đó. Bạn chỉ cần mở lòng mình".

Nguồn thông tin

Quỹ Bình đẳng Toàn cầu: Nỗ lực hợp tác của Bộ Ngoại giao Mỹ nhằm trao quyền cho những người LGBT sống một cách tự do và không có phân biệt đối xử. Các chương trình hỗ trợ thúc đẩy các quyền con người của những người LGBT trên khắp thế giới. www.state.gov/globalequality

Campus Pride: Phát triển và hỗ trợ LGBT và liên kết các nhà lãnh đạo sinh viên và các tổ chức nhằm tạo ra các khuôn viên trường đại học và cao đẳng an toàn hơn, hòa nhập hơn; đưa ra các Chỉ số Khí hậu Khuôn viên thân thiện với LGBT để giúp các cơ sở giáo dục sau đại học cải thiện cuộc sống học đường. www.campuspride.org

Hội chuyên gia về tài nguyên cho LGBT ở bậc đại học: Thúc đẩy các môi trường thân thiện LGBT trong giáo dục cao học thông qua việc hỗ trợ giảng viên và nhân viên, xây dựng chương trình giảng dạy, và vận động cho sự thay đổi chính sách, phát triển chương trình, và thành lập các văn phòng và trung tâm LGBT. www.LGBTcampus.org

Mạng lưới Giáo dục Đồng tính và Dị tính (GLSEN): Tìm cách chấm dứt sự kỳ thị, quấy rối và bắt nạt trong trường tiểu học và trung học. www.glsen.org

Mạng lưới Liên minh Đồng tính — Dị tính: Kết nối các liên minh đồng tính — dị tính do sinh viên lãnh đạo tại các khuôn viên các trường trung học và trường đại học với nhau và với các nguồn lực của cộng đồng. www.gsanetwork.org

Ngày Quốc tế chống kỳ thị người đồng tính và chuyển giới (IDAHO): Được tổ chức trên khắp thế giới vào ngày 17 tháng 5 hàng năm. Để kỷ niệm ngày này, Tổ chức Y tế Thế giới đã loại đồng tính luyến ái ra khỏi danh sách các rối loạn tâm thần và kêu gọi phi tội phạm hóa đồng tính luyến ái toàn cầu. www.dayagainsthomophobia.org

Cha mẹ, Gia đình và Bạn bè của Đồng tính nữ và Đồng tính nam (PFLAG): Hỗ trợ các gia đình, giáo dục cộng đồng và ủng hộ cho sự thay đổi thông qua 350 phân hội địa phương tại Mỹ và ở nước ngoài. www.pflag.org

Tổng thống Obama chúc mừng Suzanne Swann, con gái của Jeanne Manford - người sáng lập PFLAG tại Nhà Trắng trước khi truy tặng Huân chương Công dân danh dự của Tổng thống năm 2012, huy chương dân sự cao thứ hai của đất nước cho người mẹ quá cố của bà. (© AP Images/ Susan Walsh)